

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: ФИЛОЗОФСКИ

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у звање

І. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:

Одлука Сената Универзитета број: 02/04-3.2369-12/14 од 16.07.2014. године.

Ужа научна/умјетничка област:

Етика

Назив факултета:

Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци

Број кандидата који се бирају

Један (1)

Број пријављених кандидата

Један (1)

Датум и мјесто објављивања конкурса:

Конкурс је објављен 23.07.2014. године у дневном листу „Глас Српске“, Бања Лука.

Састав комисије:

1. Проф. др Мирослав Дринић, ванредни професор Филозофског факултета у

<p>Бањој Луци за научне области Увод у филозофију и Филозофија науке, као председник комисије,</p> <p>2. Проф. др Зоран Арсовић, ванредни професор Филозофског факултет у Бањој Луци за научне области Историја филозофије и Онтологија, као члан комисије,</p> <p>3. Проф. др Иван Коларић, редовни професор Филозофског факултета у Источном Сарајеву за научне области Етика и Историја филозофије, као члан комисије.</p>

<p>Пријављени кандидати:</p> <p>1. др Жељко Радинковић</p>
--

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Жељко (Милорад) Радинковић
Датум и мјесто рођења:	05.10.1969. године у Бањој Луци
Установе у којима је био запослен:	Институт за филозофију, Универзитета у Штутгарту. Институт за филозофију и друштвену теорију, Универзитета у Београду.
Радна мјеста:	2013 – научни сарадник Института за филозофију и друштвену теорију у Београду, 2011 – истраживач сарадник Института за филозофију и друштвену теорију у Београду, 2009 и 2010 – љетни семестар демонстратор у настави Института за Филозофију у Штутгарту
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	Нема

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Одсек Филозофије и историје Универзитета у Штутгарту

Звање:	Мастер рад „Проблем изворности искуства код Хусерла и Хајдегера“, Комисија за информисање и признавање докумената из области високог образовања у Рјешењу бр. 07.023./613-181/11 од 31.05.2011. вредновала као квалификацију дипломирани која се у РС стиче након студија у истом периоду трајања од четири године.
Мјесто и година завршетка:	2006. година
Просјечна оцјена из цијелог студија:	Нема
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Нема
Звање:	Нема
Мјесто и година завршетка:	Нема
Наслов завршног рада:	Нема
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Нема
Просјечна оцјена:	Нема
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Институт за филозофију, Универзитета у Штутгарту
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Универзитет у Штутгарту, 2011. године
Назив докторске дисертације:	<i>Херменеутика будућности</i>
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Доктор филозофије Комисија за информисање и признавање докумената 29.12.2011. године издаје рјешење бр 07.023/613-794/11 којим се титула Doktor der Philosophie (Dr.phil.) стечена у Њемачкој изједначава и признаје као титула доктора наука у РС.
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	Нема

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије последњег избора/реизбора (Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)
Књиге:
1. <i>Наративна модификација Хадегерове феноменологије</i> , Београд: Институт за

филозофију и друштвену теорију, Албатрос плус, 2013. **Члан 19. Став 3. (Бодови 10)**

Резиме: Монографија се највећим дијелом заснива на докторском раду и такође слиједи тезу о онтолошкој еквивалентности егзистенцијалне и наративне могућности. На основу тога преиспитује се могућност рехабилитације тематизовања и изражавања егзистенцијалног спровођења, односно рехабилитација говора у оквиру Хајдегерове егзистенцијалне онтологије. Наративност као могућност аутентичног говора, наративност као егзистенцијал, се темељи на томе што наративна могућност, попут егзистенцијалне могућности, извире из радикалног антиципативног односа спрам будућности те тако одговара радикалном повременовању људске егзистенције. Оваква модификација Хајдегерове феноменологије се између осталог разграничава и од других покушаја наративног обогаћивања феноменолошких и херменеутичких теорија, као што је наративни холизам Вилхема Шапа, али и етички утемељена херменеутика сопства Пола Рикера која, критикујући наводну самореферентност феноменолошких покушаја Хајдегера и Хусерла и полазећи од етички фигура држања обећања уводи трансцеденталнофилозофски упитне категорије трансцеденталног Другог као етичке инстанце. За разлику од овдје заступане тезе нарације као егзистенцијала РИкер у погледу на нормативну етику нарацију смтра привременом и отвара перспективу односа нарације и етике у коме нарација припада улога пропедеутике за етику и праксу доношења моралних судова.

Чланци:

2. *Категоријални опазјај као централни појам Хусерлове трансформације трансцеденталне филозофије*, Филозофски годишњак 5, Бања Лука, 2012, стр.177-218. **Члан 19. Став 12. (Бодови 6)**

Резиме: Чланак се бави почецима Хусерлове феноменологије у Логичким истраживањима из 1900/01 и реконструише пут Хусерлове еманципације од кантовске ксиоматике свијести, а тиме и припремања терена за рехабилитацију многих подручја искуства које су у слиједу трансцеденталнофилозофске формалистичке рационализације готово нестале из видокруга филозофије. Хусерл изналази један проширен појам априорија према којем се у сваком искуству може поћи од односа према истини, односно од односа према априорију. Легитимисање многострукостинаучна искуства иду руку под руку са легитимисањем многострукости у сфери априорија.

3. *Темпорална ускраћеност бића и мишљења бића код Јозефа Кенига у контексту феноменолошких расправа Хусерла и Хајдегера*, Theoria 55 (1), 2012, стр. 31-44. **Члан 19. Став 9. (Бодови 6)**

Резиме: Чланак тематизује тезу Јозефа Кенига о темпоралној ускраћености бића и мишљења. Захватање бића Кениг сматра суштински презентским, а временске модусе само једним од многих врста изражавања бића, што се битно коси са Хајдегеровим схватањем конститутивног карактера временитости људске егзистенције. Реконструкцијом Кенигове редуктивне употребе појма опризорења и указивањем и указивањем на централну улогу многострукости карактера бића код

Кенига покушава се указати на потенцијал Кенингових истраживања у погледу на темпорализацију начина бића.

4. *О неким методолошким претпоставкама културолошких студија. Културолошке студије у свијетлу логике културних наука.* Критичке културолошке студије у постјугословенском простору, Бања Лука, стр. 87-113. **Члан 19. Став 12 (Бодови 6)**

Резиме: Чланак полази од антитезе херменеутичких и конструктивистичких приступа у друштвеним наукама, у које се убрајају и културолошке студије. Тиме се покушава одредити и мјесто културолошких студија у оквиру ових наука. На основу прегледа еминентних херменеутичких и конструктивистичких филозофских позиција тематизује се припадност рефлексивне самој повјести и отвара простор за разматрање напетости између нужности припадности повјести у традицији у могућности у потреби рефлексивног и одговорног односа спрам истих.

5. *Des Heideggersche Programm einer Urwissenschaft und die Ansätze der Überwindung der Sachferne der Bewusstseinsphanomenologie von Edmund Husserl,* Филозофија и друштво 23 (2), 2012, стр. 235-244. **Члан 19. Став 9. (Бодови 6)**

Резиме: Чланак реконструише Хајдегерове прве покрете у правцу фундаменталне онтологије из предавања раних деведесетих година прошлог вијека и показује Хајдегеров покушај еманципације од логицизма Хусерлове филозофије свијести у облику концепта пранаука. Њен приступ се темељи на предтеоретском искуству, то јесте предфилозофским доживљајима. Показује се у којој мјери се овај концепт пранауке у ствари позива на Хусерлов програм феноменологије и представља модификацију истог, утолико што га преноси из сфере свијести у сферу тока доживљаја.

6. *Phänomenologisch-kritische Destruktion des Aprioriproblems beim frühen Heidegger.* Филозофија и друштво, 2012, 23 (4) стр. 251-268. **Члан 19. Став 9. (Бодови 6)**

Резиме: Чланак испитује у којој мјери се код раног Хајдегера може говорити о помјерању тежишта са карактера окружења доживљаја у правцу фактичких тубивствујућих живота односно у правцу феномена „Ја јесам“. При томе се показује да Хајдегер индивидуацију мога „Ја јесам“ захвата одређењем разлика самоискуства и рефлексивно –теоретског става. Смисао бића као смисао егзистенције треба да се захвати у самоискуству и посједује карактер спровођења. Основно искуство сопства, односно повјесност карактера спровођења постављају се у нову, утемељујући однос спрам априорности, при чему кључну улогу игра и деструкција историјског хоризонта проблема априорија. Под тим се у ствари подразумева радикализовање феноменолошке поставке у смислу све изворнијег спровођења сопствене повјесности, односно повјесне ситуације.

7. *Како је могућа моћ? О неким трансценденталнофилозофским претпоставкама Фукоовог концепта моћи, биомоћи и дискурса о животу.* Хоризонти биоетике. Морал у доба техничке репродукције живота, Београд, Институт за филозофију и друштвену теорију, 2012, стр. 285-306. **Члан 19. Став 12 (Бодови 6)**

Резиме: Чланак се бави значајем утицаја дискурса о разградњи како субјекта тако и објекта спознаје у одлучивању у погледу на етичке аспекте науке о животу. Ово се односи на биополитички дискурс који је у знатној мјери и на централним мјестима уредсређен на тијело, а за које се сада утврђује да је све више изложено претежно технички индуктивној фракционализацији у нестајању. Поставља се питање чиме то уопште може да располаже моћ, али у вези са тим и биополитичко питање о личном располагању сопственим тијелом, тј. тенденцији ка приватизацији одговорности за властито здравље. Као позадина оваквих иритација у погледу субјективизације биополитичког дискурса показује се неучавање метафизичког карактера моћи (нпр. Код Фукоа) као услова могућности дискурзивне праксе. Трансцеденталнофилозофска поставка питања, и то она која укључује о конститутивном карактеру повјести, би отворила нови, неметафизички простор за разматрање историчности и процесуалности субјекта и објекта биополитичке и биоетичке дискурзивне праксе.

8. *Vertrauen in Technik im Zeitalter der transklassischen Technik.* Vertrauen und Transparenz. Fur ein neues Europa. 2013, Београд, Институт за филозофију и друштвену теорију, стр. 201-213. **Члан 19. Став 12. (Бодови 6)**

Резиме: Чланак тематизује појам повјерења у форми повјерења на поглед технике. При томе се показује да она више инструменталистички оријентисана сватања технике прибјегавају универзализацији повјерења чиме се покушава компензовати опхођење са техничким знањем које се услед своје комплексности измиче универзализацији. Говорећи језиком теорије система може се да се повјерењем постиже редукција комплексности која у погледу на надмоћ превише сложене техничке рационалности омогућује рационално и етички оправдано одлучивање у овој сфери. С друге стране схватањем суштинске медијалности техничког комплексност техничког се подиже на један виши ниво. Тако се у оквиру концепта такозване транскласичне технике тематизује губитак пресјецишта човјек-техника, а с тим у вези и губитак искуствене основе за приписивање дјелања и етичке одговорности у пракси одлучивања и опхођења са техником. Проблем повјерења се у овом пољу разматра као проблем концептуализовања инстанција које би биле у стању да критички прате и пропишу технички систем који у све већој мјери наступа као непримјетни агенс који дјелује из позадине.

Радови после последњем избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Нема

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

52 бодова

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Нема

Образовна дјелатност послје последњег избора/реизбора
(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Имена

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

0 бодова

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

Конференције:

1. *Филозофија и техника*, Универзитет у Бањој Луци, 14-16 маја 2010. **Члан 22. Став 10. (Бодови 3)**
2. *Повјерење и транспарентност за нову Европу*, ИФДТ, Београд, 5–6 октобар 2012. **Члан 22. Став 10. (Бодови 3)**
3. *Биополитички аспекти институционалног дјелања*, у оквиру програма Пакт стабилности Југоисточне Европе – DAAD-посебни програм „Академска обнова Југоисточне Европе“ одржан у три дијела: а. Разматре темељних питања односа биополитике и институција, ИФДТ, Београд 5-6 мај 2013; б. Биоетика–право–техника, Технички Универзитет у Дамштату, 10-12 јул 2013; в. Аспекти теорије дискурса и наративни аспекти питања о биополитици и институцијама, Бања Лука, 11-14 октобар 2013. **Члан 22. Став 9. (Бодови 5)**

Уредништво:

4. Хоризонти биоетике, Институт за филозофију и друштвену теорију (заједно са: Предраг Крстић, Рада Дрезгић). **Члан 22. Став 8. (Бодови 3)**
5. Критичке културолошке студије у постјугословенском простору, Бања Лука (заједно са Данијела Мајсторовић, Маја Мандић, Саша Лакета). **Члан 22. Став 8. (Бодови 8)**
6. Повјерење и транспарентност. За нову Европу, Институт за филозофију и друштвену теорију, Београд (заједно са: Алфред Хирш, Петар Бојанић) **Члан 22. Став 7. (Бодови 6)**

Преводи:

1. Вигерлинг Клаус, „Медијска етика као филозофија медија“, Филозофски годишњак 4, Бања Лука, 2006, стр. 363-388. – превод са њемачког језика. **Члан 22. Став 15. (Бодови 2)**
2. Андреас Лукрен, „Како је бити сам. О појму својствености“, Филозофски годишњак 5, Бања Лука, 2007, 359-380. – превод са њемачког језика. **Члан 22. Став 15. (Бодови 2)**
3. Хезен Језика, Хубих Кристоф, Зимонајт Оливер, Клаус Вигерлинг, „О филозофији интелигентних свјетова“, Филозофски годишњак 5, 2007, Бања Лука, стр. 381-396. – превод са њемачког језика. **Члан 22. Став 15. (Бодови 2)**

Стручна дјелатност кандидата (послје последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

нема

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

34 бода

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Након темељне анализе документације и приложене пријаве Комисија је закључила да кандидат др Жељко Радинковић не испуњава потребне академске и формалне услове за избор у звање доцента на ужу научну област етика.

Из приложене документације коју је доставио кандидат види се да је др Жељко Радинковић стекао докторат филозофије на Филозофско-историјском факултету Универзитета у Штутгарту. Међутим, у приложеној документац недостаје диплома о четворогодишњем додипломском студију из области коју је завршио па се не може поуздано утврдити из које области је кандидат стекао додипломско образовање.

Када је у питању тема докторске дисерта кандидата евидентно је да она припада пољу филозофије али не и ужој научној области етике.

Разматрајући образовну дјелатност Комисија је на основу стеченог увида констатовала да кандидат не посједује образовно искуство те стога није ни приступила вредновању поменутих компетенција.

Што се тиче стручна дјелатност кандидата из приложеног се види да је учествовао у научним конференцијама, пројектима, уредништву, преводима и округлим столовима што је и бодовано са укупно 34 бода.

Вреднујући научну дјелатност на основу приложених радова Комисија је извршила бодовну евалуацију и кандидату додијелила 54 бода. Оцјењујући цјелокупну научну дјелатност кандидата и детаљном анализом објављених чланака Комисија је установила да се кандидат успијешно бави савременом херменеутичком и феноменолошком филозофијом, конкретније Хусрлом, Хајдегером, Гадамером и Фукоом.

Цијенећи важност и стручност приложених научних радова нужних за избор на предвиђену ужу научну област Етика, Комисија констатује да се кандидат само у једном чланку под називом: *"Како је могућа моћ? О неким трансцеденталнофилозофским претпоставкама Фукоовог концепта моћи, биомоћи и дискурса о животу"*, бавећи се односом тијела и моћи, тематизује биополитику и дјелимично се дотиче биоетичке проблематике, чланови комисије су једногласни у ставу да претходно поменути научни рад не квалификује кандидата као компетентног за избор на ужу научну област Етике.

На крају свега изнесеног, анализе цјелокупне активности кандидата у научном, стручном и образовном домену, имајући у виду цјелокупну документацију и аргументацију Комисија закључује да кандидат др Жељко Радинковић не испуњава услове за избор на ужу научну област Етика, те стога предлаже:

Наставно-научном вијећу Филозофског факултета и Сенату Универзитета у Бањој Луци да не врши избор у звање доцента на ужу научну области Етика јер пријављени кандидат не испуњава услове за избор.

У Бањој Луци, 19.01.2015.године

Потпис чланова комисије:

1.

Проф. др Мирослав Дринић,
ванредни професор у Бањој Луци, ужа
научна област, *Увод у филозофију* и
Филозофија науке – предсједник;

2.

Проф. др Зоран Арсовић,
ванредни професор у Бањој Луци, ужа
научна области *Историја филозофије* и
Онтологија – члан;

3.

Проф. др Иван Коларић,
редовни професор у Крагујевцу / Палама,
ужа научна област *Историја филозофије*
и *Етика* – члан.